

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Tomáše Rychlého, Ph.D., rozhodl o návrhu **Městského soudu v Praze** jako soudu rozhodujícího ve správním soudnictví, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 3**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. 12 C 388/2019, o uložení povinnosti vrácení vozidel s návrhem na vydání předběžného opatření: žalobkyně **J. K.**, a žalovaný **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**, se sídlem v Praze 1, Štěpánská 619/28, IČ 72080043,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. 12 C 388/2019, o uložení povinnosti vrácení vozidel s návrhem na vydání předběžného opatření, **je soud v občanském soudním řízení.**
- II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 3. 10. 2019, čj. 12 C 388/2019-132, **se zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným zvláštnímu senátu dne 15. 11. 2019 se Městský soud v Praze (dále jen „navrhovatel“) domáhal, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb. (dále jen „zvláštní senát“) rozhodl tvrzený kompetenční spor ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. 12 C 388/2019.

[2] Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

[3] Žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 3 se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost vrátit žalobkyni vozidla Toyota Landcruiser, X a Fiat Mobil Vetta, X, která měla být žalobkyni darována společností EDECO s. r. o. prostřednictvím jejího jednatele M. K. (manžela žalobkyně). Předmětná vozidla byla sepsána jako majetek společnosti EDECO s. r. o., a stala se předmětem daňové exekuce, vedené na základě zajišťovacích příkazů. Podle žalobkyně se staly neúčinnými a budoucí

daň již nemůže být doměřena. Žalobkyně podala návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce, kterému ovšem finanční úřad nevyhověl. Odvolání žalobkyně pak bylo odvolacím finančním ředitelstvím zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno (podle odůvodnění rozhodnutí správce daně nevzal darování vozidel žalobkyni, resp. že by ji svědčilo právo nepřipouštět provedení exekuce, za prokázané). Žalobkyně se současně domáhala nařízení předběžného opatření, jímž by soud uložil žalovanému, aby do vydání pravomocného rozsudku o žalobě nenakládal se zajištěnými vozidly zejména tím, že by je převedl na třetí osoby, anebo by jinými způsoby znemožnil jejich případné vydání.

[4] Obvodní soud pro Prahu 3 usnesením ze dne 27. 3. 2019, čj. 12 C 137/2019-47, návrh žalobkyně na nařízení předběžného opatření odmítl pro nesložení jistoty a rovněž poukázal na vady spočívající v absenci náležitostí návrhu a nesprávném označení žalovaného.

[5] Usnesením ze dne 6. 5. 2019, čj. 12 C 137/2019-100, Obvodní soud pro Prahu 3 vyslovil svou místní nepřislušnost (výrok I) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena místně příslušnému Obvodnímu soudu pro Prahu 1 (výrok II).

[6] Obvodní soud pro Prahu 1 s tímto postupem nesouhlasil a dne 3. 7. 2019 předložil věc s nesouhlasem Městskému soudu v Praze, který usnesením ze dne 18. 7. 2019, čj. 1 Nc 2402/2019-106, rozhodl, že nesouhlas Obvodního soudu pro Prahu 1 s postoupením věci je důvodný. Nad rámec pak městský soud doplnil, že žalobkyně brojí proti jednání správního orgánu při výkonu působnosti veřejné správy a chrání své veřejné subjektivní právo před nezákonným zásahem správního orgánu. Městský soud tak dovodil, že svým obsahem se jedná o žalobu podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, a je na obvodním soudu, aby zvážil postup podle § 104b odst. 2 o. s. ř.

[7] Obvodní soud pro Prahu 3 vyslovil usnesením ze dne 3. 10. 2019, čj. 12 C 388/2019-132, svoji věcnou nepřislušnost k rozhodnutí o návrhu ve věci samé a k rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření (výrok I) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Městskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému o věci i o návrhu na nařízení předběžného opatření rozhodnout (výrok II).

[8] K výzvě soudu předcházející tomuto rozhodnutí žalobkyně sdělila, že s postoupením věci nesouhlasí, neboť rozhodnutí o její žalobě nepřísluší správnímu soudu, ale soudu civilnímu. Uvedla mj., že není účastníkem daňového řízení, je vlastníkem vozidel, která považuje za odcizená, a žádá soud o rozhodnutí o jejich vydání.

[9] Obvodní soud pro Prahu 3 v usnesení uvedl, že žalobkyně neopírá svůj nárok na vrácení vozidel o poměry soukromého práva, nýbrž o skutečnost, že žalovaný postihl jí vlastněná vozidla daňovou exekucí navzdory tomu, že exekuční titul – zajišťovací příkaz podle tvrzení žalobkyně již ve smyslu § 168 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“), pozbyl účinnosti. Žalobkyně se tak brání před postupem správce daně, který při výkonu daňové exekuce na základě exekučního příkazu ze dne 18. 4. 2016, čj. 3273631/16/2003-00540-110077, pojal do soupisu movitých věcí výše uvedená vozidla a doposud je zadržuje. Obvodní soud pro Prahu 3 tak uzavřel, že žalobkyně svou žalobou brojí proti jednání správního orgánu při výkonu působnosti v oblasti veřejné správy,

pokračování

chrání své veřejné subjektivní právo před nezákonným zásahem správního orgánu, který podle žalobních tvrzení spočívá v neoprávněném zadržení dvou motorových vozidel. Svým obsahem se tedy jedná o žalobu dle § 82 s. ř. s., kterou projednávají soudy ve správním soudnictví.

[10] Navrhovatel v návrhu na řešení negativního kompetenčního sporu uvedl, že z opakovaných podání žalobkyně je zřejmé, že se domáhá vlastnickou žalobou vydání dvou motorových vozidel.

[11] Navrhovateli je z úřední činnosti známo, že u něj bylo pod sp. zn. 6 Af 58/2016 vedeno řízení ve věci přezkoumání rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství včetně zajišťovacích příkazů vydaných Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, v němž jako žalobce vystupuje společnost EDECO s. r. o. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2019, čj. 6 Af 58/2016-74, bylo rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství zrušeno včetně zajišťovacích příkazů vydaných Finančním úřadem pro hlavní město Prahu. Předmětem další žaloby společnosti EDECO s. r. o., vedené pod sp. zn. 10 Af 36/2018 rovněž u navrhovatele, je rozhodnutí o odvolání společnosti EDECO s. r. o. proti dodatečným platebním výměrům na daň z přidané hodnoty za období leden až říjen 2015. O této žalobě dosud rozhodnuto nebylo.

[12] Ve vztahu k samotné exekuci je dle navrhovatele zřejmé, že žalobkyně podala již dne 18. 8. 2016 návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce podle § 179 odst. 1 daňového řádu, o němž bylo pravomocně rozhodnuto Odvolacím finančním ředitelstvím dne 13. 4. 2017, čj. 17862/17/5100-41458-711929, kdy odvolací orgán potvrdil zamítavé rozhodnutí.

[13] Skutečnost, že žalobkyně v podané žalobě a jejím doplnění uvádí mimo jiné vedení daňového řízení, dle navrhovatele sama o sobě neznamena, že se jedná o žalobu ve správním soudnictví. Akceptování závěru obvodního soudu by znamenalo, že vždy, když by exekucním titulem bylo rozhodnutí správního orgánu, by nesouhlas povinného subjektu s průběhem exekuce posuzoval správní soud, byť by navrhovatel u soudu požadoval faktické vydání věci, která je předmětem exekuce. Uvedené by dle navrhovatele znamenalo, že by soud při rozhodování nedbal jednoznačně projevené vůle žalobce. Ze samotné skutečnosti, že exekucním titulem je rozhodnutí správního orgánu, nelze dovodit, že došlo ke změně charakteru práva soukromého na právo veřejné.

[14] Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním orgánem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

[15] Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřeli svou pravomoc Obvodní soud pro Prahu 3 i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát.

[16] Podle § 7 odst. 1 o. s. ř. v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměrů soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

[17] Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

[18] Podle § 4 odst. 1 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o a) žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen "správní orgán"), b) ochraně proti nečinnosti správního orgánu, c) ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, d) kompetenčních žalobách.

[19] Zvláštní senát vychází z předpokladu, že při posuzování věcné příslušnosti soudů je nutno v maximální možné míře respektovat vůli žalobce, jaký právní prostředek k ochraně svého práva zvolil, a tuto projevenou vůli nelze nahrazovat úvahou soudce, že by jiný prostředek mohl být pro žalobce účelnější.

[20] Žalobkyně své podání ze dne 23. 6. 2019, adresované Obvodnímu soudu pro Prahu 3 označila jako žalobu na vydání věci (žaloba reivindikační) dle § 126 odst. 1 občanského zákoníku [zjevně míněno ustanovení již zrušeného zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, které upravovalo právo vlastníka na ochranu proti tomu, kdo do jeho vlastnického práva neoprávněně zasahuje, k tomu nyní srov. § 1040 odst. 1 a § 1042 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník; pozn. zvláštního senátu] a navrhla, aby soud uložil žalovanému povinnost vrátit žalobkyni předmětná motorová vozidla.

[21] Z podané žaloby je zřejmé, že žalobkyně nenapadá samotné rozhodnutí žalovaného, jímž nebylo vyhověno jejímu návrhu na vyloučení obou vozidel z daňové exekuce, resp. se nedomáhá jeho zrušení v rámci soudního přezkumu. Nemůže se tak jednat o žalobu ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stejně tak je z obsahu žaloby zřejmé, že se žalobkyně nedovolává ani poskytnutí ochrany před nezákonným zásahem žalovaného určením nezákonnosti tohoto zásahu či obnovením stavu před zásahem ve smyslu pravomoci soudů ve správním soudnictví vymezené v § 4 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 87 odst. 2 s. ř. s., jak uvádí Obvodní soud pro Prahu 3 v usnesení, jímž vyslovil svoji věcnou nepřislusnost. Naopak z žaloby i z opakovaného vyjádření žalobkyně vyplývá, že se tato domáhá ochrany svého vlastnického práva, a to vydáním věci. Domáhá se tedy ochrany svého soukromého práva, ve smyslu § 7 odst. 1 o. s. ř. se tak jedná o věc vyplývající z poměrů soukromého práva. Pro tento závěr přitom není podstatné, zda žalobou označený žalovaný má způsobilost být účastníkem občanského soudního řízení či zda žaloba již s ohledem na skutková tvrzení týkající se průběhu daňové exekuce může být úspěšná.

pokračování

[22] S ohledem na výše uvedené zvláštní senát vyslovil, že k rozhodnutí v předmětné věci je příslušný soud v občanském soudním řízení (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.).

[23] Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. současně zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Zvláštní senát proto výrokem II. zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 3. 10. 2019, čj. 12 C 388/2019-132, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

[24] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány (§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.) i soudy. Obvodní soud pro Prahu 3 bude tedy dále pokračovat v řízení vedeném sp. zn. 12 C 388/2019, o uložení povinnosti vrácení vozidel s návrhem na vydání předběžného opatření.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. února 2020

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu